

Mons. dr. Valentin Pozaić,
pomoćni biskup zagrebački

A – Stara Godina - 2010. – Te Deum - Katedrala

Danas je posljednji dan ove Godine Gospodnje pod brojem 2010. Okupili smo se u našoj Katedrali: obuzeti raznovrsnim mislima, među kojima prevladavaju možda one o prolaznosti vremena, i svega materijalnoga, o vrednovanju onoga što smo proživjeli tijekom protekle, tako brzo protekle godine.

Možda nas obuzimlju misli radosti ili žalosti nad vremenom: koje više nije sadašnje, nego je nepovratno i zauvijek prošlo – izvan dometa naših ruku, naše moći, naše volje, naših osjećaja dobrote i ljubavi. Pravo je da razmišljamo o vremenu koje je otišlo pred sveto lice Božje, a mi smo ga obilježili u sadašnjosti - za vječnost.

Pozornica Lijepe naše domovine bila je prošle godine uzbibana. Ipak, poznato je: kad je na pozornici, za narodne mase, velika halabuka, nešto se drugo teško odvija iza zastora. Uvježbani skretničari skreću pozornost na manje važno – da se ne bi uočilo ono nešto drugo važnije.

Diktatura relativizma zahvatila je sve: i vrijeme i događaje, i stvari i ljude. Sve je na upotrebu – i na bacanje. Konzumira se stvari i prirodu – i uništava. Konzumira se ideje i pothvate – i odbacuje. Konzumira se ljude – upotrijebi, zloupotrijebi, iskoristi, po nekom sotonskom prohtjevu – i odbaci, i uništi: kao da osobe nisu slika Božja, usmjerene na život vječni.

Jasno je: teror pohlepe i bezumlja nema budućnosti ni ovdje u vremenu, a pogotovu ne u vječnosti. Psalmist podsjeća: 'Vidjeh obijesna zlotvora / Gdje se k'o cedar krošnjat širi./ Prođoh, i gle – nema ga više; / Potražih ga i ne nađoh' (Ps 37,35-36) – 'ne pamti ga više ni mjesto njegovo' (Ps 103,16);

'Naše si grijehе stavio pred svoje oči, naše potajne grijehе na svjetlost lica svojega' (Ps 90,8).

Božji čovjek zna biti strpljiv. I čeka – i dočeka. Kao starac Šimun, i proročica Ana – u Hramu.

'Sve ima svoje doba i svaki posao pod nebom svoje vrijeme' (Prop 3,1).

Prolazeći ovom našom dragom Zemljom, bilo livadom cvijeća iz sna, ili pak suznom dolinom, kako kada i kako tko, ne gubimo iz vida cilj prema kojemu smo usmjereni, za kojim čezne svaki dah i svaki treptaj našega bića, sa svetim Pavlom: 'Naša je domovina na nebesima' (Fil 3,20).

Večeras nismo pošli na dragi Jelačić-plac, nego ovamo u Katedralu, uz jaslice, uz grob blaženoga Alojzija. I to je značajno. Nije nam, barem ne u ovom trenutku, do bilo kakve zabave, niti do puste bezumne razonode: nastavaju nas misli svečane, uzvišene, svete – plemenite misli priznanja i zahvale za dobra primljena i učinjena, doživljena tijekom prošle godine.

Od mnoštva značajnih darova u Crkvi možemo spomenuti samo neka, ukratko. Diljem katoličkog svijeta slavila se svećenička godina - u raznim prigodama i pobožnostima. Dan 15. travnja 2010. godine ova će Katedrala pamti po do sada neviđenom skupu svećenika.

U Zagrebačkoj nadbiskupiji dvadesetorica svećenika dobila su na dar priznanje i počast 'Monsignore' (22.4.). U mjesecu travnju i svibnju uslijedili su susreti svećenika po dekanatima s Kardinalom i pomoćnim biskupima.

Posebnim je simpozijem evociran lik uzorna i revna svećenika zagrebačkog župnika Franje Juraka (23.10.). Veliku radost učinio nam je dar osmorice novozaređenih đakona (4.12.) i petorice mladomisnika (19.6.).

A kao vrhunac na koncu svećeničke godine označio je dar još jednog pomoćnog biskupa, u osobi monsignora Mije Gorskoga (imenovan. 3.5., zaređen 3.7.)

Za Crkvu u Hrvatskoj novo osvježenje i bogatstvo označila je ponovna uspostava drevne biskupije Sisačke (6.2.), te uspostava nove biskupije Bjelovarsko-križevačke (20.3.).

Da je Bogorodica Marija najvjernija zagovornica Hrvatske potvrđeno je tijekom cijele godine: pobožnost Zaštitnici grada od Katedrale do Kamenitih vrata vodio je rimski kardinal Giovanni Batista Re; slavlje Velike Gospe u Mariji Bistrici i u Remetama, kao i Zagrebačko hodočašće i hodočašće mladih Nadbiskupije u Mariju Bistricu (11. i 12. 9.) - predvodio je naš Kardinal.

Na razini Metropolije, predvođeni našim Kardinalom, hodočastili smo u svetište Ludbreg (5.9.) – kao priprava na jubilej iduće godine: 600 godina posebnog štovanja Krvi Kristove u tome svetištu.

Ovu je godinu Crkvu u Hrvata, na europskoj razini, obilježilo 40. Plenarno zasjedanje Vijeća biskupskih konferencija Europe ovdje u Zagrebu. Tema je susreta bila vrlo znakovita: 'Demografija i obitelj u Europi'. Ako se prezire obitelj – umiru narodi. Čini se, konačno, to postaje očito.

Na koncu tog susreta, pred očima Pastira Crkve u Europi, obilježena je pedeseta obljetnica mučeničke smrti i dvanaesta godišnjica beatifikacije (3.10.) onoga koji je postao poznat kao 'Najsvjetliji lik Crkve Božje u Hrvata' (Kardinal J.B., 1998) – blaženi Alojzije Stepinac.

Navodni hrvatski neovisni mediji ignorirali su i Europski skup biskupa i Blaženika. Bili su prezauzeti drugim humanim pitanjima: kao de-krimi-nalizacija laži i klevete, i povrede časti.

U ove božićne dane pridružila se i demontaža Božića i Papine božićne čestitke - na nepoželjnom hrvatskom jeziku.

Tako je navodna Hrvatska radio televizija započela dobrodošlicu Benediktu XVI. Terorizam napreduje. A boginja Unija i ne zna, i ne priznaje, da postoji neki blagdan Božića. Sve u ime diskriminacije. Prema Felix-u, aerobik gimnastika za Uniju zove se: Puzanje!

Kodeks novinarske časti (2001) ne vrijedi: 'Novinar je obavezan iznositi istinitu, uravnoteženu i provjerenu informaciju' (4) – 'poštivati etiku javne riječi ...uvažavati dostojanstvo i integritet osobe'(7).

Konačno, stiglo je 'novo doba': Dobro je činiti zlo: dobro je lagati, dobro je klevetati!? Sve to: jer nije bilo lustracije.

Evandjelje podsjeća: 'U početku bijaše Riječ – Svjetlo istinito' (usp. Iv 1,1..9). Postoji li još netko: da ga zanima istina, da traži istinu, da živi od istine, da živi za istinu?! Ima li onih čija čast i dostojanstvo nemaju cijene i nisu na ponudu na tržištu laži i klevete, umorstva fizičkog ili moralnog?!

Čovjeka može ubiti mač – i riječ. Sotona je otac laži, lažac i čovjeko-ubojica od početka (Iv 8,44) – sve tamo od raja zemaljskoga.

Pred konac godine (29.10.) stigla nam je radosna vijest: Sveti otac Benedikt XVI. odlučio je posjetiti našu Domovinu Hrvatsku; bit će to prigodom i u okviru proslave prvog Nacionalnog dana obitelji u Hrvatskoj, u subotu i nedjelju, 4. i 5. lipnja 2011. godine.

Posjet očekujemo s velikom radošću, nadom i ljubavlju. A sve neka bude oplemenjeno molitvom i žrtvom pojedinaca, obitelji i naroda.

Na koncu ove godine imamo mnogo razloga da večeras iz sve duše pjevamo plemenitu pjesmu hvale i pohvale 'Te Deum = Tebe Boga hvalimo'.

Za prvog pohoda svojoj domovini Bavarskoj uzeo je Sveti otac Benedikt XVI. geslo: 'Tko vjeruje nikad nije sam'!

Mi se opraštamo od jedne godine - znajući da na putu života nismo bili sami. Ulazimo u novu godinu - znajući da ne ćemo biti sami. Ime je Božića: Emanuel = S nama Bog.

Neka nam ga izmoli, i udjeli, kao i uvijek, najvjernija zagovornica Hrvatske: Velika Bogorodica Presveta Djevica Marija. Amen.